

HEYDEL

herbu własnego,
baronowie.



(herb zastępczy)



Herb: tarcza wzdłuż przedzielona, z kwadratowym wycinkiem u szczytu, na którym w polu czerwonym orzeł polski biały darty, w prawej części w polu błękitnym, pół księżyc złoty rogami w górę, nad nim krzyż kawalerski złoty, w lewej części w polu czerwonym miecz srebrny stojący ostrzem w górę, przy jego rękojeści z prawej strony pół księżyc złoty stojący w lewo, na tarczy korona baronowska, w niej pięć piór pawich w wachlarz ułożonych, na nich orzeł polski biały darty.

Dawna turyngska rodzina, już w XV stuleciu posiadała szlachectwo niemieckie i obszerny majątek Haydelshoff i Haydelsheim, który gdy w początkach trzydziestoletniej wojny prawie całkowicie został zniszczony przez wojska cesarskie, dwaj jego właściciele bracia Rudolf i Jan-Krzysztof, gorliwi dysydenci, przesiedlili się do Saksonii i weszli w służbę elektora Jana-Jerzego; z nich Jan-Krzysztof pułkownik wojsk saskich, poległ w bitwie pod Broitenfeld, a Rudolf rotmistrz i dworzanin elektora, umarł w późnej starości r.1682 zostawiwszy liczne potomstwo z którego Jan-Karol rotmistrz wojsk saskich, tak chlubnie odznaczył się w wojnie z Turkami r.1683-1686 że cesarz Leopold I, uwieczniając jego zasługi, dodał mu do rodzinnego herbu, (którym był sam miecz srebrny) półksiężyc turecki; jego syn Jan-Rudolf chorąży wojsk saskich, po wstąpieniu na tron polski elektora Fryderyka-Augusta II, przyjął służbę w wojsku koronnym jako rotmistrz i instruldor jazdy cudzoziemskiego autoramentu, należał do wyprawy przeciwko Turkom roku 1698, a w bitwie z Szwedami pod Kliszowem 1702, dawszy dowody nieustraszonego męstwa ciężko kilkakrotnie raniony, z tych ran wkrótce umarł; z jego dwóch synów

młodszy osiedlił się w Saksonii i zostawił potomstwo które jednak zgasło już w drugim pokoleniu, a starszy Jan-Karol kapitan gwardii przybocznej króla Augusta II i adjutant feldmarszałka Fleminga; zaszczytnie odznaczył się w wojnie z konfederatami tarnogrodzkiemi 1716-1717 a w 1733 broniąc elekcji króla Augusta III, poległ w oblężeniu gdańskim; z żony Doroty von Wruck zostawił dwóch synów, z tych Zygmunt pułkownik wojsk koronnych 1765, umarł bezpotomny, a Jan major wojsk koronnych, dziedzic dóbr Latacz i inne na Podolu, przez wzgląd na zasługi wojskowe, odznaczenie się w walkach z konfederatami barskimi i przyłożenie się do powściągnięcia buntu hajdamackiego na Ukrainie, jako też przez pamięć zasług ojca i jego zgonu w obronie prawowitego monarchy, otrzymał od króla Stanisława Augusta w 1772 tytuł baronowski z odmianą w herbie, um. 1795, miał dwie żony: Ludwikę Roźbicką i Joannę de Walmitz; z pierwszej żony córka Józefa za Karolem Tolińskim kapitanem wojsk Polskich, z drugiej żony córki Joanna 1^o v. Melbechowska 2^o v. za Karolem ks. Ponińskim. Ewa za Tadeuszem Dąbrowskim, Ludwika za Szambelanem Korytowskim, Karolina za Wojciechem Bachmińskim i Rudolfina za Feliksem Słoneckim i syn:

Baron Jan-Rudolf, dziedzic dóbr Latacz, Świerczowce, Chmielowa i inne, członek stanów galicyjskich, otrzymał przyznanie tytułu baronowskiego w Król. Polskim 1820 a w cesarstwie austriackim 1826 r., miał dwie żony Ludwikę Bachmańską i Salomeę Hohendorf, z 1-ej żony córki: N. za Gaudentym Kuczyńskim, kapitanem gwardii wojsk rosyjskich, Filippina za Chełmickim, Maria za Karolem Milewskim i Honorata za Świeżawskim i synowie: Karol, Marian, Leopold, Stanisław, Rafał i Aleksander, z drugiej żony syn Oktawiusz i córka Matylda za Leonejnszem Wybranowskim.
Z synów Jana-Rudolfa:

a) baron Marian ur. 1791, dziedzic dóbr Świerzkowce w Galicji, zaśl. 1811 r. Dorotę Tyszkowską ur. 1793, † 1862, córkę Jana Tyszkowskiego i Karoliny z Świętopełków-Zawadzkich, z niej:

1. Bar. Karolina ur. 1815, zaśl. 1832 Henrykowi Kozickiemu dziedzicowi dóbr Tamówki w Galicji,

2. Bar. Helena ur. 1817, zaśl. 1840 Leonardowi Radziszewskiemu oficerowi wojsk polskich,

3. Bar. Henryk ur. 1818, † 1867, dziedzic dóbr Świerzkowce w Galicji, zaśl. 1846 Walerję Podlewską właścicielkę dóbr Romaszówki i Łuki w Galicji z niej:

bar. Adam-Rudolf ur. 1846, dziedzic dóbr Świerzkowice i Romaszówki,

bar. Paulina ur. 1848, † 1876, zaśl. Edmundowi hr. Starzeńskiemu dziedzicowi dóbr Mogielnica.

b) Bar. Aleksander ur. 1800, † 1847, zaślubił Paulinę Siobrowską właścicielkę dóbr Debesławice ur. 1812 † 1862), z niej:

1. Bar. Julian ur. 1835,

2. Bar. Erazm-Stanisław ur. 1836, zaśl. 1808 Jakóbinę Wolańską właścicielkę dóbr Beremiany (urodzona, 1839) córkę Jakóba Wolańskiego i Franciszki z Bocheńskich, z niej:

Bar. Maria nr. 1865,

Bar. Franciszek-Tomasz ur. 1866.

3. Bar. Kalikst ur. 1837, urzędnik austriacki.

c) Bar. Karol-Jan ur. 1806, † 1848, dziedzic dóbr Latacz, zaślubił 1831 Michalinę Dąbrowską (nr. 1812, † 1844) córkę Klemensa Dąbrowskiego i Justyny z Drużbackich, z niej:

1. Bar. Mieczysław urodz. 1834, oficer huzarów, zaśl. 1861 Marię Świdzińską (nr. 1839) właścicielkę dóbr Goździeniec w Król. Polskim, córkę Napoleona Świdzińskiego i Marii z Karczewskich herbu Jasiończyk, z niej:

Bar. Bronisława ur. 1862,

Bar. Zdzisław ur. 1867.

2. Bar. Justyna ur. 1836, † 1869, zaśl w 1855 Feliksowi Karczewskiemu dziedzicowi dóbr Wielgie i innych w Król. Polskim.

3. Bar. Julia ur. 1840, † 1867, zaśl 1858 Konstantemu Jurskiemu hb. Ślepowron, dziedzicowi dóbr Iłowiec w Król. Polskim.